

Zápis ze zasedání č. 14 Akademického senátu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

ze dne 9. prosince 2013

Program:

- 1) Schválení programu zasedání
- 2) Schválení zápisu z minulých zasedání
- 3) Projednání návrhu na jmenování děkana Fakulty (řídí předseda komise prof. Došlý)
 - stručné vyjádření kandidáta
 - rozprava s kandidátem
 - tajné hlasování o návrhu na jmenování děkana
- 4) Projednání prodloužení akreditace Antropologie a Biofyzikální chemie
- 5) Různé

Závěry a usnesení:

1. Schválen zápis ze zasedání č. 12 a 13.
2. Novým děkanem PřF MU byl zvolen doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr.
3. Akademický Senát PřF MU projednal předložené akreditační materiály oborů Antropologie a Biofyzikální chemie

Průběh jednání

1) Schválení programu jednání

Schlaghamerský: Zahajuji tedy jednání, v programu toho není příliš mnoho. Nejdůležitějším bodem je hlasování o návrhu na jmenování děkana.

Program je tedy následující: 1) schválení programu zasedání, 2) schválení zápisu z minulého zasedání, 3) projednání návrhu na jmenování děkana fakulty, což je část, kterou bude řídit předseda příslušné komise, tedy prof. Došlý. Proběhne vystoupení jediného kandidáta, který krátce představí svoji vizi a program, následuje rozprava s kandidátem, bude záležet na vás, jak dlouho rozprava potrvá a poté bude následovat tajné hlasování o návrhu na jmenování děkana. Děkan musí získat nadpoloviční většinu hlasů všech členů senátu. Pokud se tak nestane, bude následovat po krátké přestávce kolo druhé. Pokud by ani toto druhé kolo nevyšlo, v tom případě se vše odkládá. 4) prodloužení akreditace antropologie a biofyzikální chemie, což provede pan proděkan Bochníček a jsou zde pozváni i zástupci jednotlivých oborů. Poslední bod je různé. Kdo souhlasí s programem tak, jak jsem ho přednesl?

Hlasování: 26 senátorů pro návrh programu, žádný proti, nikdo se nezdržel.

2) Schválení zápisu z minulých zasedání

Schlaghamerský: Jedná se o zápisy dva. Jeden je z minulého zasedání a jeden ze zasedání akademické obce. Má někdo k zápisu nějakou připomínku?

Budeme tedy hlasovat o obou zápisech společně. Kdo je pro schválení obou zápisů?

Hlasování: 24 senátorů pro, 2 senátoři se zdrželi, nikdo nebyl proti.

3) Projednání návrhu na jmenování děkana fakulty

Zápis pořizovala Komise

4) Prodloužení akreditace antropologie a biofyzikální chemie

Bochníček: Představil bych tedy tři obory, které se reakreditují. Jsou to dva obory antropologie, bakalářský a navazující magisterský a obor biofyzikální chemie. Akreditace končí 30.6.2014. Antropologie je obor tradiční a mnoho let se na naší fakultě již učí, na druhé straně biofyzikální chemie je obor nový, toto je teprve jeho druhá akreditace vůbec. Možná jeho nevýhodou je, že nemá navazující magisterskou část, takže pokud chtějí absolventi pokračovat dále, tak přecházejí na nějaký jiný, typicky chemický obor. Já jsem zde pozval zástupce. Garantem obou oborů antropologie je doc. Králík, který slíbil, že přijde osobně a doc. Trnková jako garantka oboru biofyzikální chemie. Ta je nyní na služební cestě, takže přijít nemohla a posílá za sebe zástupkyni, která při tvorbě akreditačních materiálů byla, takže je zná dobře a na věcné dotazy jistě bude dokázat odpovědět.

Před tím, než se požádá o prodloužení akreditace již existujícího oboru, tak musí proběhnout na vysoké škole tzv. sebehodnocení, kde se pod vedením garanta připraví sebehodnotící zpráva. K hodnocení sebehodnotící zprávy se přizvou externisté. Jeden externista je student, jeden je bývalý absolvent a jeden je člen z profesní komunity, potencionální zaměstnavatel toho oboru. Toto hodnocení proběhlo řádně jak u obou oborů antropologie, tak u oboru biofyzikální chemie. Závěrem tohoto hodnocení je sebehodnotící schůzka, kde se setkávají jak garant, tak tým, který vytvářel materiály, dále pokud mají čas a přijdou i externí hodnotitelé, také zástupce rektorátu a také tam chodívám já. Byl jsem tedy na obou schůzkách, proběhlo to důstojně a řádně, i když já jsem zde trochu skeptický k smyslu této věci, ale přece jen to úplně zbytečné nebylo a některé hodnocení, které z toho vyplynulo, se pak odrazilo v nových studijních plánech, takže úplně samoučelné to nebylo. Teď už jsem skoro vyčerpал vše, co jsem chtěl říci z těch obecných informací, takže pokud máte nějaké dotazy na mne, můžete se ptát.

Leichmann: Já bych ještě něco doplnil. Všechny tyto akreditace už byly minulý týden schváleny Vědeckou radou, která je kompetentní k tomu je schvalovat, senát je projednává a většinou to je tak, že když je v materiálech nějaký konflikt (když si nějaké dva obory konkurují o své studenty), tak se to vždy řeší na Vědecké radě. Zde je to proto, že jde jen o prodloužení již existujících všech tří oborů, tak se problém očekávat nedá. K tomu co říkal pan proděkan, k té autoevaluaci, to je věc, která je za současného systému opravdu nadbytečná. Ta opravdu nefunguje, je to další mezikrok, ale dělá se proto, že se v novém vysokoškolském zákonu předpokládalo, že akreditace budou probíhat pouze na univerzitě a nebudou probíhat už v orgánu akreditační komise. Takže kvůli tomu Masarykova univerzita připravila ten proces už před tím, než byl povinný (teď už povinný je) a bralo by se to na těch oborech jako trénink na to, aby se vychytaly problémy, které s tou vnitřní akreditací budou vznikat. Teď je to krok navíc, ale pokud se podaří prosadit vysokoškolský zákon alespoň v nějaké takové podobné podobě, jako byl navržený, to znamená, že akreditace budou univerzitní věc, pak to skončí tím, že se to projedná tou autoevaluací a tu akreditaci pak bude pravděpodobně udílet rektor. Teď je to tedy nadbytečné, ale musíme doufat, že během krátké doby se ten vysokoškolský zákon podaří schválit a potom by to mělo být pozitivní.

Zejska: Ten obor Biofyzikální chemie patří pod jaký ústav?

Bochníček: To je obor chemie.

Lízal: Na předchozím senátu jsme se docela intenzivně zabývali situací na Ústavu antropologie. Mě by tedy zajímalo, jaké byly ty zmiňované námitky ze strany evaluátorů k těm studijním plánům, o čem se tam jednalo, jaké tam byly provedeny úpravy.

Králík: Vážený předsedo, vážené senátorky, vážení senátoři, já bych se vyjádřil k tomuto dotazu. Změny, které byly provedeny oproti předchozí akreditaci, jak bakalářského, tak navazujícího magisterského programu antropologie se týkají jednak prostupnosti studia. Bakalářské studium mělo v posledních šesti letech průměrně 50% prostupnost, čili

pouze polovina zapsaných došla k bakalářské zkoušce a úspěšně obhájila bakalářskou práci a získala titul. Po vyšetření příčin jsme zjistili, že velká část viny spočívá na jednom předmětu, což je anatomie pro antropology, velmi náročný předmět, ze kterého z náplně nemůžeme slevit, protože jednak je to pro antropologa podstatné a jednak jsme zjistili, že někteří naši absolventi získali zaměstnání na lékařských fakultách, kde anatomii učí po té, co se ji naučili u nás na bakalářském studiu, dokonce jeden i v zahraničí. Takže jsme se rozhodli, že tento předmět modifikujeme po stránce struktury, protože to je formálně rozděleno aktuálně do tří předmětů, ale je z toho přitom pouze jedna zkouška po třech semestrech, která je pak velmi náročná. To vychází z historie na lékařské fakultě, oni to tak prostě mají. Takže jsme se rozhodli tento předmět rozdělit do tří samostatných předmětů a po každém semestru se bude skládat zkouška. Doufáme, že tímto tu prostupnost o něco zlepšíme. Dále v bakalářském studiu jsme se rozhodli posílit přípravu statistiky, protože navazující magisterské studium chceme do budoucna více orientovat na geometrickou morfometrii. Přidali jsme do navazujícího magisterského studia aplikovanou statistiku se cvičením, která bude přípravou pak na další nový předmět, který se týká cvičení a bude se jmenovat praktikum v analýze tvaru a bude ho učit doc. Katina z ústavu matematiky. Největší změna magisterského studia představuje sloučení dvou směrů, které jsme tam původně měli a to směru fyzická antropologie a sociální antropologie, protože celá ta koncepce výuky vychází z amerického modelu obecné antropologie, kde je obojí rovnoměrně zastoupeno, a rozdíly mezi směry v minulých akreditacích byly prakticky minimální. Sloučili jsme tedy tyto dva směry a kromě těchto změn po stránce analýzy tvaru jsme se rozhodli zařadit povinné předměty jako je evoluční biologie, ekologie člověka a etologie, protože tyto předměty byly původně jako povinně volitelné zařazeny v bakalářském studiu, ale bylo to pro studenty brzy. Tyto velké syntetizující předměty v bakalářském studiu, kde měli hodně faktografie v obecných a úvodních předmětech, tak ještě nebyly pro bakaláře vhodné. To by byly asi ty nejzásadnější změny, které jsme provedli.

Majerová: V rámci těchto změn říkáte, že jste přidali několik předmětů, předpokládám, že samozřejmě bylo dodrženo opatření děkana o tom, jak se mají vytvářet programy, takže kolik má být povinných, povinně volitelných předmětů, tak (za předpokladu, že jste neměli před tím nějak to studium volné) mi z toho vyplývá, že jste museli někde kreditově buď ubrat, nebo nějaké předměty vypustit. Takže byla i zde změna na této straně?

Králík: Ano, stalo se to, že původně vycházela antropologie z biologie, protože jak pracoviště, tak směr byl obnoven až po roce 1989, jelikož antropologie amerického typu nebyla za dob socialismu moc v kurzu, takže byla přiřazena k zoologii. Nicméně po obnovení a vytvoření studijního programu bylo potřeba vycházet ze zdrojů, které ta fakulta měla, takže v prvních akreditacích byla silně naddimenzovaná taková ta obecná úvodní přírodovědná oblast, takže antropologové měli v podstatě všechny chemie (anorganická, organická, biochemie atd.), což si nemyslím, že by bylo úplně tak nutné. Takže postupně v průběhu let až do dneška, tak jak nám přibývají pracovníci, kteří mají svoje odborné antropologické zaměření, tak postupně se jakoby přelévá to obecné studium z toho základu do těch speciálnějších oblastí, čili ano ubrali jsme některé předměty, mírně jsme změnil i strukturu ke státním závěrečným zkouškám, ale nakonec když se to propočítá, tak to v bakalářském studiu vyhovuje tomu opatření děkana. V bakalářském studiu je povoleno 140 povinně a povinně volitelných kreditů v povinně a povinně volitelných předmětech, my máme 137 a v tom magisterském navazujícím studiu je to na té hranici těch 84. Takže v této chvíli nám to takto sedí.

Majerová: Takto to zní jako velmi dobrý směr. Myslím si, že je to krok správným směrem.

Králík: No je to běh na dlouhou trať, protože dochází k obměně vyučujících, takže chceme to udržet tímto směrem do té obecné antropologie a morfologie.

Majerová: Proč neexistuje navazující magisterský obor pro biofyzikální chemii? Bylo zde řečeno, že to nebylo umožněno.

Dohnalíková: Bylo to odůvodněno nedostatečným personálem, což je celkem pravda a návaznost na fyzikální chemii je celkem příjemná. Možná někdy to ale akreditovat budeme.

Majerová: Mě osobně přijde logické mít širší základ a specializovat se v těch navazujících směrech, než mít specializovaný obor v bakalářích, který se pak spojuje do jednoho navazujícího. Přece jen ti studenti v tom navazujícím mají několik povinných předmětů, které všechny musí splnit. Přišlo by mi vhodné mít to navazující studium.

Leichmann: To je otázka, bohužel, marketingu a my musíme oslovit co největší množství těch potencionálních studentů co nejširší nabídkou. Pro nás by bylo nejjednodušší vypsát biologii, fyziku, chemii, ale to by se nikdo nepřihlásil, takže je takovou všeobecnou politikou na univerzitě mít co nejširší nabídku, aby se každý podíval, je tyhle dva předměty mi šly, tak si je půjdu zkombinovat a podobně a potom časem zjistí, jak to probíhá, tak se to potom opravdu zužuje směrem nahoru. Ne že by se nemohl specializovat, specializuje se svou diplomovou prací, ale z těch formálních hledisek je dobré mít na tom startu tu nejširší nabídku.

Majerová: No tohle by bylo asi na širokou debatu, to byla jen poznámka. Nemají potom problém studenti přecházet? Protože taková podobná situace bývala i kdysi na biologii, kdy z profesního oboru, teď už si nevybavuji, jak se ten obor jmenoval, tak to také nemělo navazující magisterský obor a ti studenti se potom hlásili na molekulární biologii a měli to daleko těžší, než ti studenti z molekulární biologie, takže tím byli znevýhodněni. Oni to měli od začátku jako profesní, takže se měli smířit s tím, že tu návaznost nemají. Nemáte ten problém, že by byli nějak znevýhodňováni přitom pokračování?

Dohnalíková: Naši první absolventi budou až v roce 2014, ale zatím co máme ohlasy od studentů, tak s tím problém nemají a někteří půjdu na fyzikální chemii, někteří se rozhodli, že půjdu na nějakou jinou chemii, ale samozřejmě by uvítali, kdyby obor měl přímou návaznost.

Schlaghamerský: Kolik lidí studuje v jednom ročníku?

Dohnalíková: V prvním ročníku máme teď aktuálně 8 studentů, ve druhém 7 a ve třetím 6. Třetí ročník je ten, co bude končit, takže je tam 6 absolventů, předpokládám.

Schlaghamerský: Teď když se zeptám trochu pichlavě, je takový obor výhodný?

Leichmann: Chemie má v tomto trochu specifikum, protože teď když se přijímalo z bakalářů na magistry, tak se muselo na většině oborů velmi silně redukovat, politika MŠMT je 50 % a jediná chemie měla větší kapacitu než byl počet kandidátů. Chemie má velmi vážný problém s tím, aby měla dostatečné množství bakalářů a mohla z nich vybírat dostatečně kvalitní studenty na magistry. Ono je to asi z části způsobené konkurencí VUT v Chemicko-technologické fakultě. Takže pro chemii je důležité, aby nalákala co nejvíce uchazečů. Chemie vychovává absolventy pro dvě velká centra, pro CETOKOEN i pro CEITEC a na ty jejich nejlepší studenty se pak vrhnou tato dvě centra. Chemie má s nalákáním uchazečů problém a jednu dobu dokonce brala studenty bez přijímacích zkoušek. Takže proto si myslím, že je to pro ni dobré, ale samozřejmě si musí sama zvážit úsilí, které do toho věnuje, ale myslím si obecně, že je to v pořádku.

Majerová: Pokud nás ministerstvo tlačí, abychom do magisterského studia vzali 50 % studentů, tak je to ale stejně vždy 50 % studentů z jakéhokoliv množství, tak jak je to možné, že v tom magisterském mají více míst než je v bakalářském?

Leichmann: To je politika ministerstva školství, že ze všech bakalářů v celé České republice chce, aby pokračovalo 50 % do magisterského studia. Někde samozřejmě končí všichni bakaláři, protože škola nemá pro navazující studium akreditaci, takže to nám umožňuje, aby u nás pokračovalo 60 nebo 70 %. Na chemii se však stalo to, že chemie sice přijala velké množství uchazečů do 1. ročníku bakalářského studia, ale do třetího ročníku se jich k bakalářské zkoušce dopracovalo jen velmi málo.

Majerová: Takže se to vlastně počítá ze studentů, kteří nastupují do 1. ročníku. Tak pak už to dává smysl.

Schlaghamerský: Zeptám se doc. Králíka na Antropologii – vzpomínám si, že se o antropologii mluvilo při posuzování publikačních výkonů a zdánlivě nižší výkonnost se zdůvodňovala tím, že je na pomezí mezi humanitním a přírodovědným zaměřením, takže není tak „impaktivní“. Nyní slyším, že jdete více tím americkým směrem a teď si nejsem úplně jistý, zda to znamená více té kulturní antropologie a nebo zda jde o to prolínání těch dvou směrů. A jak je to úspěšné z hlediska toho, že jste na přírodovědné fakultě, kde musíte obstát ve srovnání s těmi čistě přírodovědnými obory.

Králík: My jsem velice rádi, že jsme na Přírodovědecké fakultě, protože jde opravdu o to prolínání, jak jste poměrně dobře vyjádřil. Je teoreticky taky možné, že by naše antropologie byla na jiné fakultě a ve světě ji najdeme na různých fakultách. Pro nás je to ale důležité z toho důvodu, že vybavení laboratoří apod. si na těch jiných fakultách moc nedovedu představit. My přitom to špičkové vybavení potřebujeme, protože bez něj se ta biologická část antropologie dělat nedá. A jsme naopak rádi, že jsme poměřování tímto metrem na přírodovědecké fakultě, protože to je velký hnací motor pro nás. V poslední době se to určitě zlepšuje, zejména s příchodem nového pana ředitele prof. Svobody, který je, řekněme, paleoantropologem a právě aplikace paleoantropologie mají docela dobrý přístup do těch impaktovaných časopisů, i když impakt faktory antropologických časopisů jsou nižší, končí někde kolem hodnot 3,0. Jak je vidět z přehledu, který jsem do akreditačních materiálů dal, se počet těch impaktovaných publikací od roku 2009 zvyšuje.

Leichmann: Například prof. Svoboda měl loni publikaci v Nature, což je obrovský úspěch.

Mikulík: Na Filozofické fakultě je ještě antropologie nebo ne?

Králík: V té sebehodnotící zprávě, která se schvalovala v červnu, jsem udělal přehled všech antropologických oborů z hlediska konkurenceschopnosti a na MU tato koncepce antropologie vůbec není. Je tu samostatná sociální antropologie na FSS, ale tam vůbec není ta biologie a ten náš pohled obecné antropologie je ten, že ta biologie tam patří a ten zcelující trend je evoluční teorie atd., což v jejich koncepci není.

Majerová: Neměli jste část antropologické výuky alokovanou na Filozofickou fakultu?

Králík: Ne, na Filozofickou fakultu ne, ale na Lékařskou fakultu, kde máme domluvu s přednostou Anatomického ústavu, že můžeme v rámci svých cvičení využívat jejich zdroje, tedy depozitář kostí, anatomické muzeum a jejich posluchárny. Fyziologii a histologii nám učí taky odborníci z LF.

Majerová: A když je na FSS sociální antropologie, tak není nějaké spolupráce, že by jejich studenti něco měli u nás a naši u nich? Prolíná se to nějak?

Králík: Ne, nemáme žádné jejich předměty u nás zařazené.

Schlaghamerský: A anatomii učíte sami nebo taky jste domluveni s LF?

Králík: Anatomii učíme my. V tom byla domluva s Anatomickým ústavem, že po určitou dobu to budou učit oni a v okamžiku, kdy se náš vyučující dr. Čuta v tom zaběhne, což už trvá pět let, tak pak to budeme učit my a od této akreditace to tak již bude jen vyloženě naše záležitost.

Lízal: Ostatní předměty jako Fyziologie a Histologie tedy zůstávají na LF?

Králík: Ano, ty zůstávají na LF. Jsou to předměty vypsané pod naším kódem, ale učí je vyučující v rámci výuky na LF.

Schlaghamerský: Jak se prolínáte s archeologií?

Králík: S archeologií se prolínáme tak, že v tom americkém modelu je archeologie jedním z podoborů sociální a kulturní antropologie.

Schlaghamerský: Máte s archeologií na FF nějakou společnou výuku?

Králík: Nemáme.

Schlaghamerský: Takže s FF a archeologií tedy nechcete nic mít společného?

Králík: Tak naši studenti si tam předměty samozřejmě zapisují, ale koncepčně společného nic nemáme.

Senát projednal předložené akreditační materiály a doporučuje je k podání:

Hlasování: 24 senátorů pro, 1 hlasoval proti, nikdo se nezdržel

5) Různé

Lízal: Rád bych se obrátil nyní již na nového pana děkana s otázkou výhledu výukových prostor v kampusu. Situace je taková, že si všichni myslí a myslil jsem si to ještě do nedávna i já, že přesun do kampusu bude znamenat posun kupředu z hlediska výukových kapacit a prostor, což se vůbec nezdařilo a situace je taková, že když udržíme současný napjatý stav, tak budeme rádi. Zajímalo by mě, jaký má fakulta v tomto směru výhled do budoucna, protože kampus by měl být zlepšení a nikoliv konzervací stavu.

Leichmann: To, že bude kampus znamenat zhoršení, už věděli ti, kteří ho projektovali, protože bylo zřejmé, že pro tolik lidí, kolik se tam má vejít, takové posluchárny nebudou. To je v podstatě vada toho projektu od samého počátku. Řešení se nabízí v tom, že v rámci nového operačního programu Výzkum, vývoj, vzdělávání jsme předběžně navrhli část investic jednak na dostavbu všech půdních prostorů na Kotlářské a jedna z možných věcí, o které se dá uvažovat je, že by se v kampusu, pokud to bude technicky možné, obětoval jeden koridor a tam by se udělaly menší posluchárny pro 30 lidí.

Lízal: Problém ale nemáme s malými posluchárnami, nám chybí posluchárny velikostí pro 80 až 100 posluchačů.

Leichmann: To se ovšem nepodaří vyřešit, protože to vyřešit nejde.

Lízal: Víím, že teď je už pozdě, ale děkanát v kampusu má čtyři patra a výukový pavilon jen tři patra, kdyby tam bylo o patro víc, tak bychom měli hned dvě posluchárny navíc.

Leichmann: To je problém, že kampus se začal projektovat v roce 1990, kdy byl nějaký výhled na počty studentů. Ty počty pak začaly růst daleko rychleji než se projektovalo. Tehdy studovalo 12 % populace, dnes studuje 60 % populace. Kampus na ten nárůst studentů prostě nebyl dimenzován.

Lízal: Já tomu rozumím, ale přijde mi zbytečné přestavovat koridory na malé učebny, které tolik nepotřebujeme. Lepší by byla nějaká nástavba.

Leichmann: To bohužel není možné. Můžeme zasahovat maximálně uvnitř kampusu, ale nástavby jsou nereálné.

Majerová: A co CESEB, který se staví, to je projekt daleko mladší, takže pokud jsme věděli, že nám chybí velké posluchárny, tak proč se v projektu nenaplánovaly? Nebo tam je a už je zaplněná?

Leichmann: CESEB jako projekt vznikl už s ostatními pavilony, mladší je pouze tím, že se na něj později sehnaly peníze.

Schlaghamerský: My jsme v plánech žádné zásadní změny dělat vůbec nemohli. Navíc v době prvotního projektování před těmi desítkami let jsme měli dokonce zákaz plánovat jakékoliv výukové prostory do těch našich pavilonů a obcházeli jsme to tvorbou

seminárních místností, abychom nějaké prostory pro malou výuku měli a podařilo se nám aspoň obhájit praktika, abychom nemuseli převážet formalinové válce s materiálem přes půl kampusu. A to byl tehdy velký boj s tehdejšími děkanátem. Kdo to tedy tehdy plánoval, ty výukové prostory?

Leichmann: Kampus se projektoval za prof. Zlatušky a byl projektován na určitou situaci na počátku 90. let. Nikdo v té době nepředpokládal tak velkou změnu v počtech studentů, jaké jsou nyní. To tehdy nikdo nemohl tušit. To, jak dopadly čtyři pavilony CESEBU, je dáno výzvou tak, jak byla vypsána. Vycházelo to z projektu VaVpI a ten byl na podporu vědy a vědecké výuky studentů, takže aby to bylo realizovatelné, musely se tam plánovat především laboratoře a z principu se tam nedaly plánovat velké posluchárny. Podobně jako CEITEC si nemůže plánovat žádnou velkou posluchárnu, protože je to vypsáno na vědu.

Lízal: Když jsme jako rozvrháři dávali návrhy, aby se ty posluchárny koncipovaly jinak, aby to lépe odráželo naše potřeby, které jsme už v té době věděli jaké jsou a jaké budou, tak nám bylo řečeno, že projekt je takový a podle nás to nebude.

Leichmann: To je ale bohužel právě tím, že ty peníze mají nějaké určení a tím je omezeno co a jak se bude stavět.

Schlaghamerský: Tak univerzita byla překvapena i tím, že v čase stoupají stavební náklady, nad tím taky zůstává rozum stát.

Kašparovský: Vzhledem k tomu, že na tom naše fakulta, pokud jde o posluchárny, není dobře, tak jak na tom je Lékařská fakulta? Využívá LF své posluchárny stoprocentně? Je zajištěno, že v rámci univerzity se rovnoměrně využívají všechny posluchárny?

Leichmann: Jsou dohodnuti proděkani pro studium, že se sejdou a budou to řešit.

Kašparovský: LF učí ve dvou týdenních cyklech – sudý/lichý, takže jeden týden je tam asi volno?

Lízal: Volno tam není, to jsem zjišťoval, protože jsme na biologii hledali místo, kde se dalo a oni to obsazují a využívají celkem maximálně i v těch možných mezerách, tam jsou pořád nějaké rezervace.

Dvorská: Jednání s LF s proděkankou Tábořskou již proběhlo a nějaké prostory nám uvolnili. Tam je totiž ještě problém v tom, že LF má fixní rozvrh a je těžké přesvědčit tamější akademiky, aby se vzdali něčeho, co je tam léta zaběhnuté. Máme tu smůlu, že jsme na kampusu později. Nicméně byli opravu vstřícní a k nějaké dohodě došlo. Navíc procento využití jejich učeben je mnohem vyšší než procento využití našich velkých učeben. Ale to bylo samozřejmě před nastěhováním CESEBU. Zítra jde proděkan Bochníček na FSpS, protože tam by možná mohl být taky nějaký prostor a jejich paní tajemnice slyší na to, že by se jim snížily provozní náklady.

Lízal: Doplnil bych paní tajemnici – LF nám poskytuje půl den v pondělí a půl den ve čtvrtek, ještě potřebujeme půl den v úterý, takže to asi bude směřovat k té FSpS.

Schlaghamerský: Jak je to s aulou na Vinařské, která je celkem velká a mám pocit, že není vytížená a je to na cestě do kampusu?

Dvorská: To má pod správou SKM a využívá to ESF.

Lízal: Ale pokud se teda sestěhujeme do kampusu, tak snad ať už veškerá výuka běží v kampusu a vyhněme se znovu cestování jako v minulých letech.

Majerová: Já bych chtěla oznámit, že po volbě nového děkana jsem se rozhodla v rámci udržení kontinuity senátu a podle tradic minulých let, vzdát se předsednictví studentské komory s tím, že bych na začátku roku 2014 ráda ukončila studium a dnešním hlasováním, které proběhlo analogicky jako je hlasování o návrhu děkana, se studentská komora vyslovila tak, že by byla ráda, kdyby se předsednictví SKASu ujala Mgr. Tereza Warchilová, která je i naší zástupkyní v komoře velkého senátu, takže věřím tomu, že

tam ta kontinuita bude perfektní, že nás povede jen k dobrému a dovede nás k úspěšným volbám příštího senátu.

Schlaghamerský: Evo, já ti tedy děkuji za to, co jsi zde vykonala.

Schlaghamerský: Příští zasedání by se mělo konat 10.3.2014.

Prezence:

Přítomno bylo 26 senátorů.

Komora akademických pracovníků:

Doc. RNDr. Vít Gloser, Ph.D.; prof. RNDr. Jiří Kalvoda, CSc.; Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D.; doc. Mgr. Michal Kunc, Ph.D.; RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Mikulík, Ph.D.; Mgr. Ondřej Mulíček, Ph.D.; Mgr. Martin Řezáč, Ph.D.; Mgr. Daniel Seidenglanz, Ph.D.; Dipl.-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.; doc. Mgr. Petr Vašina, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Zbořil, CSc.; RNDr. Miloslav Zejda, Ph.D.; Mgr. Petr Zemánek, Ph.D.;

Komora studentů:

Mgr. Tomáš Buryška; Bc. Ludmila Daňková; Mgr. Vojtěch Didi; Mgr. Pavel Dvořák; Mgr. Lucie Kozáková; Mgr. Miroslav Krepl; Mgr. Eva Majerová; Mgr. Vendula Roblová; RNDr. Ondřej Šerý; Bc. Lucie Šimoníková; Bc. Michaela Tvrdoňová; Mgr. Tereza Warchilová

Omluveni:

Mgr. Kamil Paruch, Ph.D

Hosté:

doc. RNDr. Zdeněk Bochníček, Dr.; prof. RNDr. Ondřej Došlý, DrSc.; RNDr. Mgr. Daniela Dvorská; doc. RNDr. Marie Kummerová, CSc.; doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr.; prof. RNDr. Eduard Schmidt, CSc.

Zasedání řídil:

Dipl.-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.

Zapsali:

RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.

Bc. Michaela Tvrdoňová